

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto	K 12—	K 18—
pol leta	" 6—	" 9—
četr leta	" 3—	" 4·50
na mesec	" 1·10	" 1·60

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izbaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inseriji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto	K 18—
pol leta	" 9—
četr leta	" 4·50
na mesec	" 1·60

Za inozemstvo celo leto

Upravnštvo: Knaflova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Zupan Hribar.

Praga, 15. avgusta. V čeških parlamentarnih krogih se ne veruje, da bi centralna vlada nameravala predlagati odklonitev Hribarjeve potrditve. Ker je namreč splošno znano, da zoper župana Hribarja ni mogče najti stvarnih ugovorov, morala bi nepotrditev napraviti utis, da se je hotelo disciplinirati opozicijonalnega državnega poslanea Hribarja. Take neprevidnosti se pa tu barona Bienertha ne smatra za sposobnega, kajti zoper tak prejedie politične korupe bi morale izvajati najresnejše posledice vse opozicijalne stranke. Zlasti se tu ne dvomi, da bi to stališče zavzela tudi socialistično-demokratična stranka.

Požar na Verdu pri Vrhniku.

Vrhnika, 15. avgusta. Včeraj po podne ob 1. je bila nakrat bivša Kotnikova, sedaj Lenarčičeva tovarna v ognju. Goretji je pričelo v sušilnici. Nevarnost je bila velika, da pogori vsa tovarna in tudi v njeni bližini nahajajoča se druga poslopja zlasti radi tega, ker je bila večina članov požarne brambe odsotna — udeležili so se namreč gasilske slavnosti v Ljubljani — vendar se je po napornem in trudapolnem delu posrečilo občinstvu čez kako dobro uro požar lokalizirati. Skoda je precejšna, vendar se jo dosedaj še ne da natanko določiti. Tudi se še ne ve pravega vzroka, kako je ogenj nastal. Domneva se, da radi kakih defektov pri sušilnih aparativih.

Ceški izletniki na Dunaju. Demonstracije nemških nacionalev. Pretepi z dunajsko policijo. Težko ranjen policijski nadzornik. Nemci ukročeni.

Dunaj, 15. avgusta. Posebni vlak s češkimi izletniki iz Prage, ki so prišli ogledati si dunajsko mednarodno lovsko razstavo, so dospeli včeraj zjutraj ob 7. do postaje Hl. Stadt. Od tam se je ranžiral njih vlak na državno železnično, po kateri so se peljali do kolodvora na Gumpendorferski cesti. Tam je pričakovala češke izletnike skupina dunajskih Čehov in jih prisreno pozdravila. Iz kolodvora so se podali izletniki v spremstvu dunajskih svojih rojakov do češkega društvenega doma v Turnergasse. Kolodvor na Gumpendorferski cesti in pa društveni dom v Turnergasse ter najiblžje okolico je zastražila najizdatnejše dunajske policije, deloma s stražniki na konjih, deloma s pešci. V varstvo Čehov določena policijska četa je štela 1500 mož. Nemški nacionaleci so si določili za svoje taktično središče hotel »Fuchs« na Marijahilferei. Okrog pol 10. so prvokrat poskusili prodreti proti Turnergasse, vendar brezuspešno. Policia jih je pognala nazaj. Med tem časom je prišel v hotel »Fuchs« tudi poslanec Weidenhoffer ter pričel z navzočimi nemškonacionalnimi demonstranti navidezno zborovati. Službujoči policijski komisar je opozoril poslance

Weidenhofferja in njegovo dieno družbo, da je vsako zborovanje izključeno, zlasti radi tega, ker se policija o kakem zborovanju sploh ni obvestila. Omenil je tudi, da ima striktni nalog, takoj izpraznitvi dvojno, ako bi se še nadalje zborovalo. Med temi pogajanji policijskega komisarja s poslancem Weidenhofferm se je nabralo pred hotelom »Fuchs« precejšno število nadaljnih nemškonacionalnih demonstrantov, ki so pričeli obkladati policijsko stražo z različnimi, ne posebno izbranimi psovkami in metati na njo gnila jaje. Vsled tega je naskočil policijski kordon demonstrante in jih hotel prepodprt izpred hotela »Fuchs«. V tem trenotku pa je pričelo deževati na stražnike iz hotela »Fuchs« različnih vrčkov, vžigalnikov, gnilih jajc in podobnih takih predmetov, da je bilo veselje. Stražniki na konjih so vsled tega poskakali raz konj in poskušali vdreti v hotel »Fuchs«, odnosno v zborovalno dvorano. V tem trenotku pa se je bombardovalo iz dvorane še povečal. Pri tem je bil policijski okrajni nadzornik Herzmann zadet od vžigalnika nad levim očesom in težko poškodovan. Policijski nadzornik je pri tem padel na tla. Komaj so demonstranti to zapazili, se se navalili na njega, ga strahovito pretepli, iztrgali mu iz rok sabljo in kapo ter ta dva predmeta nato nosili v slavnostnem sprevodu med urnebesnim kričanjem. Policiji se ni posrečilo izprazniti zborovalne dvorane. Pri teh poskusih je prišlo do krvavih pretepov in več policistov je bilo močno ranjenih, takoj da so jih morali odpeljati z rešilnim vozom v bolnico. Izvršilo se je tudi 11 aretacij, od teh dve radi javnega nasilstva. — Končno se je policiji posrečilo vsaj toliko, da je izpraznila neposredno okolico hotela »Fuchs« in potisnila demonstrante v stranske ulice. Demonstracije so trajale celo dopoldne in čez opoldne ter so ponehale še pozno popoldne. — Češke izletnike so med tem časom njih dunajski rojaki v Narodnem domu najprisrečneje pozdravili. — Popoldne so si ogledali v manjših skupinah zanimivosti dunajskega mesta. — Do večera se potem ni nič posebnega pripetilo, pač pa se bojni policija, da se ponovi demonstracije ponove. — Med drugim so dopoldne razbili demonstrantje v eni češki knjigarni in v »Videnski založniški okna«. — Danes obiščejo češki izletniki lovsko razstavo. Izletnikov je vsega skupaj okroglo 350 in so večinoma žene in otroci. — Nemški nacionaleci so se istotako odločili, da obiščejo jutri tudi razstavo in radi tega se pričakuje, da pride danes na razstavi vsaj do mučnih prizorov, ako že ne do spopadov.

Konferenca hrvaške stranke prava.

Zagreb, 15. avgusta. Za včeraj določena konferenca stranke prava je bila preložena na prihodnjo soboto, ker je sedaj večina članov odsotnih iz Zagreba.

Stavka v Bilbao.

Madrid, 15. avgusta. Položaj v Bilbao se vidno slabša. Posamezne skupine od dela odpuščenih delavcev poskušajo vdreti v mesto, da bi tam manifestirale. Ceste, ki vodijo v mesto, so zastražene po konjenici in pehoti. Na ta način se hoče preprečiti dohod stavkujočih v mesto. Posamezni lastniki rudnikov, ki so namevali ta torek delo v njih rudnikih znowa pričeti, so radi ogroženega nastopa delavcev to svojo namero opustili. Računa se z generalno stavko. 400 odpuščenih delavcev je sumilo, da je nameravala družba Galdames po železnici transportirati v plavžih dobavljeno rudo. Radi tega so se podali v mesto Arecocha, da bi prevoz zabranili. Vojnaštvo pa jim je zbranilo to namero izvršiti.

Umor iz pohotnosti.

Dunaj, 15. avgusta. V Pratru so našli včeraj dopoldne grozovito razmesarjen žensko truplo. Domnevajo se, da gre za umor iz pohotnosti. Dosedaj se še ni moglo dognati imena umorjene. Vendar se je že javil nek stražnik, ki baje umorjeno poznava navidez. Umorjena se je namreč proti njemu pritoževala, da ji ne kurjač nekega podonavskoga parnika grozi z umorom.

Sestanek ruskega carja z nemškim cesarjem.

Petrograd, 15. avgusta. Tu se raztrošajo vesti, da se sestane car Nikolaj z nemškim cesarjem Viljemom dne 27. avgusta v Danzigu.

Boj med ruskimi in finskimi delaveci.

Petrograd, 15. avgusta. Pri Ino je zaposlenih večje število russkih delavcev. Delajo namreč na utrbah. Med temi in finskimi delaveci je prišlo radi zavisti do pretepa, v katerevso se na obeh straneh potegnili noži. Obe stranki sta se uredili v skupine, tako da je prišlo do pravate bitke. Težko ranjenih je na obeh straneh nad 100 oseb. Boj ni potreben preje, da je poseglo vmes vojaštvo, ki je bojišče izpraznilo.

Slovenski narodnogospodarski kongres.

Prvi dan slovenskega narodnogospodarskega kongresa je za nami. Bil je to dan resnega, smotrenega dela; dan v resnici epohalne važnosti v zgodovini zbiranja slovenskih narodov v Avstriji. Pri eni mizi so sedeli Čehi, Poljaki, Rusini, Hrvati, Srbi, Bolgari in Slovenci, da se posvetujejo, kako naj se sistematično lotijo razrešitve slovenskega narodno-gospodarskega vprašanja. Naloga je res ogromna in važna, po prvem dnevu kongresa pa lahko trdimo, da je v naslednjih rokah, ki nam jancijo za uspešno razrešitev.

V splošnem naj poudarimo predvsem ogromno udeležbo Čehov na kongresu. Čehi so v narodno-gospodarskem delu med vsemi Slovani na

prvem mestu. Oni so v tem oziru naši učitelji, voditelji in podporniki. Brez njih si tega niti misli ne moremo. Zato so veljale prisrčne ovacijske zlasti češkemu smotrenemu narodnemu delu.

Prav tako pa so veljale prisrčne ovacijske vseh udeležnikov kongresa možu, ki je prvi med Slovenci spoznal, da je treba vse narodno delo postaviti na trdno narodno-gospodarsko podlago, ki je predvsem iskal gospodarske slovenske vzajemnosti in ki je tej ideji — in to je glavno — žrtvoval največji del svojega obširnega delovanja: ljubljanskemu županu Ivanu Hribarju. Znamenito je, da so se te ovacijske izvršile ravno v sedanjem trenutku, ko županu Hribarju z združenimi močmi mečejo pod noge polena vlada, Nemci in klerikale. Kongres je pokazal, kako visoko čislajo župana Hribarja vsi Slovani in ga soglasno pripoznavajo za najboljšega glasnika slovenske vzajemnosti med Slovenci. To ni bil bizantinizem in osebni kult, to je bilo priznanje požrtvovalnemu delu — to priznanje naj bo odškodnina županu Hribarju za trpkе trenutke, ki mu jih pripravlja nasprotniki.

Slovenski klerikale se kongresa niso udeležili. To je seveda čisto njihova stvar. Konstatiramo samo to, da jih nihče ni pogrešal, da ni nihče niti vprašal po njih, mnogo pa je bilo takih, ki jih je odsotnost slovenskih klerikalcev prav iskreno veselila, akoravno je dejstvo, da so se iz malenkostnih, iz trte izvitih vzrokov absentirali, samo na sebi v resnici prav žalostno . . .

Otvoritvena seja.

Kmalu po 9. uri se je začela politični velika dvorana »Narodnega doma«. Pri predsedniški mizi so zavzeli mesta predsednik »Slovenske narodno-gospodarske družbe« dr. J. Lenoch, dalje moravski deželník odbornik dr. Silený, ravnatelj Pokorný, poslanec Frano Ivanišević in Matko Mandić, posl. dr. Fr. Novak in dr. Med udeležniki kongresa smo opazili predvsem: župana Hribarja, ravnatelja trgovske in obrtne zbornice Lenarčiča, zastopnike mesta Prague Vanho in posl. Jirouska, konzulenta Andela, zastopnika mesta Plzna in plzenjske »Česko-slov. jednotne« Žaluda, poslance Svejka in Votrubo, konzulenta Hatlaka, ces. svet. Mášo, prof. Krejšo, pred. nar.-gosp. jednote v Pragi dr. Chudobo, zastopnike Poljakov, Rusinov in Bolgarov i. t. d.

Kongres otvoril dr. Lenoch. Ravnatelj Pokorný pozdravil v imenu predsedstva udeležnike, predvsem župana Hribarja in zastopnike posameznih slovenskih narodov in posudarja naloga kongresa: zedinjenje Slovanov na narodno-gospodarskem polju.

Župan Hribar, burno pozdravljen, povzame nato besedo: V imenu mesta Ljubljane vas iskreno pozdravljam. Veseli me, da ste ravno

Ljubljano izbrali za prvi narodno-gospodarski kongres. Prepričan sem, da bo kongres obrodil dober sad. Mi avstrijski Slovani moramo bojevati ljut boj za svojo veljavno in za svoj jezik. Treba je složnega dela. Do zmane pridemo le tedaj, če se postavimo na lastne noge, le tedaj, če bomo napredovali na narodno - gospodarskem polju. Kongres bo imel nalog, da ta napredok pospeši. Želim v imenu mesta Ljubljane kongresu uspeha in kličem posvetovanju »Na zdar!«

V imenu trgovske in obrtnice zbornice je pozdravil kongres predsednik Lenarčič nekako tako - le: Odlično občinstvo se je danes tu zbralo, da se posvetuje. Pri nas se je vršilo mnogo shodov; ali ti shodi niso imeli vedno zaželenega uspeha: navdušenje je bilo pač kakor goreča slama in ostalo je le malo pepela. Od današnjega kongresa pa pričakujem obilnega sadu, zato ga v imenu trgovske in obrtnike zbornice prav iskreno pozdravljam.

Posl. Ivanišević prinaša pozdrave iz Dalmacije: Dalmacija je dragi kamen v kroni Slovanstva. Prinašam vam bratske slovenske pozdrave. Vsa naša politika mora stremiti za tem, da se gospodarsko osamosvojimo. Postaviti se moramo proti špekulacijam Madžarov in Nemcev. Zahvaljujem se vam za to, kar ste že do danes v korist Dalmacije storili in vas še enkrat iskreno pozdravljam.

Nato prednese svoj uvodni referat, poln krasnih misli, moravski deželní odbornik dr. V. Šilený. Poudarja predvsem potrebo gospodarskega zbljanja slovenskih narodov v Avstriji. To zbljanje doslej ni bilo takoj, kakor bi bilo treba. Ni bilo nobene organizacije in zato vlada ni finančno podpirala slovenskih gospodarskih akcij, kakor je podpirala nemške. Treba je energičnega dela za gospodarsko povzdrogo Slovanstva. Podrobno se bodo z vsemi vprašanji pečali posamezni referenti. Mi hočemo biti enakopravni, hočemo, da se slovenski narodi povzdignemo. Tisto gospodarsko in kulturno delo, ki so ga doslej opravljali med nami naši neprijatelji, hočemo opravljati mi sami. Vlada naj pride do prepričanja, da je v interesu države in dinastije, da se slovenski narodi okrepe. Slovani pa naj se združijo v eno falango in stopajo z združenimi silami naprej.

Takoj nato so se konstituirale posamezne sekcije: trgovska, kmetijska, obrtniška in splošna. Nato pa se je zborovanje prekinilo.

Basket v hotelu »Tivoli«.

Na povabilo župana Hribarja so se zbrali udeležniki kongresa ob 1.

popoldne v hotelu »Tivoli« k banketu. Pogrenjeno je bilo za 120 oseb. Hotelska velika dvorana je bila okusno dekorirana z zelenjem in evelicami; prevladovali sta mestni barvi bela in zelena. Banket dela vso čast hotelu »Tivoli«, oziroma hotelirju g. Ivanu Kendi, ki je pokazal s prieditvijo fin okusa. Vrsto napitnic je otvoril župan Hribar, ki je nazdravil prirediteljem kongresa dr. Lenochu in dr. Šilenemu. Podžupan dr. Tavčar je nazdravil slovenskemu zbljanju na narodno - gospodarskem polju. Dr. Švejk je napisil županu Hribarju in slovenski prihodnosti. Nazdravljali so še dež. posl. dr. Novak, zastopnik mesta Prage, zastopnik Businov, Poljakov, Bolgarov in Hrvatov ter v imenu gasilev dež. posl. Turk. Med banketom je sviral oddelek »Slov. Filharmonije«.

Zborovanja sekcij.

Popoldne ob 3. so začele zborovati sekcije. Zborovanja so bila zupna. V debatah so se izrekle marsikater krasne misli, ki se bodo gotovo prej ali slej uresničile. V sledenem podajamo le glavne poteze iz posvetovanj.

Trgovska sekcija je imela svoja posvetovanja v ta namen, da pripravi resolucije za glavno sejo v pondeljek. Predsedoval je tej sekciji ravnatelj gosp. Tykač in jo je jako spremno vodil. Od slovenskih trgovskih organizacij so bile zastopane trgovska društvo »Merkur«, društvo trgovskih sotrudnikov, trgovska društvo iz Maribora, društvo trgovskih potnikov. Obširna in temeljita razprava se je vršila glede osnovne centralne zvezze trgovstva na Dunaju. Po stvarnih poročilih gg. Čeněka Votrube, Vilema Votrube, ravnatelja Pokornega za Čehske ter gosp. dr. Windischerja za Slovence, se je sklenilo, izreči se za nujno potrebo ustavovite take organizacije. Potem se je razpravljalo o delokrogu take zvezze. Nato je podal ravnatelj sporobanke v Trstu Pokorný dovršeno poročilo o slovenskem denarstvu. O tem predmetu se je razvil živahen razgovor, v katerega sta od Slovencev posegla gg. Tykač in dr. Lavš. Sklepi se ugotove pri jutrajnjem glavnem zborovanju.

Kmetijska sekcija je zborovala od 3. do pol 7. popoldne. Predsednikom se je izvolilo državnega posl. Mandiča, podpredsednikom ravnatelja Sedlaka, zapisnikarjem Vil. Coupka in Ivana Rožmana; navzočih je bilo več čeških agrarnih poslancev, kakor starosta Dvořák, Šejk itd., ravnatelj Masha, kakor sploh mnogo uglednih zastopnikov slovenskega kmetijstva.

V dalji se je gubil zlati pas in šumel pravljice o bogatem, razkošnem Rimu.

Valerijanove oči so plule onostran Tibere, kjer se beli Vestino svetišče sredi morja hiš. V tem svetišču je njegovo srce... pri njej, ki ga je vzbudila v novo hrepenenje in mu vdahnila sanje, ki so bile lepe, kakor bi prihajale iz neznanega sveta.

Že so se užgale prve zvezde na nebu, ko se je spomnil na dom. Ciprese in pinije so temnеле, blad je zasel iz reke, zlato na Tibi: valovih je agasnilo.

Čel dan je hodil po mestu, šel neštokrat mimo Vestinega svetišča in sedaj na rimski forum, sedaj na Trajanov trg. Obiskal je tudi domači grob ob apiski cesti, kjer sta snivala ded in praded pod kampanijskim solnecem in evetjem. Povsod so šle z Valerijanom sladke sanje. Postal je otožen, ko so plule njegove oči preko širne krasne Kampanije, kajti ona ni stala ob njem, ni čul ljubeznivega, čistega glasna.

Kaj je s sestro, z materjo in očetom? Valerijan se je napotil čez most v domačo hišo. Služabnik je peljal mladenca v atrij. Vse tiko je bilo povsod in mrakno. Le atrijski prostor je razsvetljevala mala svinčnika. Tiho, oprezno je odpril vrata. Opazil je mater, ki je sedela vsa zamisljena in ni opazila prihajajočega sina.

Zdrznila se je, ko jo je pozdravil.

Razpravljalo se je o položaju, organizacijah, potrebah in sredstvih za zboljšanje kmetijstva.

Ob zaključku odsekovega zborovanja je predsednik poslanec Mandič ostro bičil odstopnost slovenskih klerikalcev, kateri so iz strankarske za grjenosti zapostavili vitalne interese kmetovalev. Čehi, kateri so bili napačnega mnenja, da so klerikalci mogoče le odkriti prijatelji kmetovalev, so ogorčeni obsojali postopanje klerikalcev.

V splošni sekciji je bil za predsednika izvoljen posl. Gabršček in za podpredsednika dr. Šromota. Tu so se razpravljala vprašanja splošnega značaja. Govorilo se je o gospodarski literaturi, o gospodarskem šolstvu, o gospodarskih razstavah itd.

Danes dopoldne ob pol 9. je proklamacijska seja kongresa, na kateri bodo referati posamezni referentov in rezolucije. Že zdaj pa lahko z mirno vestjo trdimo, da je kongres dosegel popoln uspeh.

Višek netaktnosti.

Včeraj so se zbrali v Ljubljani zastopniki vseh slovenskih narodov v Avstriji, delavci na gospodarskem in humanitarnem polju. V njihovih posvetovanjih ni bilo nicesar političnega, nasprotno, vsa njihova razmobiljanja so se vrtela okrog ene točke, kako se naj pospeši razvoj narodno - gospodarske in humanitarne stroke med avstrijskimi Slovani. A ti Slovani tvorijo pretežno večino prebivalstva v avstrijski državni polovici. Človek bi torej menil, da mora biti tudi državi kot taki ležeče na tem, da je uspešno delo teh gospodarskih in humanitarnih činiteljev, čeprav so Slovani. Navadni takt bi torej zahteval, da bi deželna vlada po svojem odposlancu oficijalno pozdravila tako gasilske, kakor narodno - gospodarski kongres. Toda deželna vlada tega ni storila in je s tem pokazala, da nima niti pojma o čisto navadni dostojnosti in kurtoaziji. Naj bi prilezlo v Ljubljano najobskurnejše nemško društvo, baron Schwarz bi ga hitel pozdravljati, seveda za Slovane, ki tvorijo pretežno večino v Avstriji, pa ima samo preiziranje. Je tudi dobro! Samo vprašamo barona Schwarza, če misli, da se tudi s takim postopanjem utrije med avstrijskimi Slovani avstrijska misel? Sicer pa smo napram ignoriranju obeh velevažnih prireditiv s strani deželne vlade popolnoma ravnodušni, ker vemo, da od ljudi, ki go spodarijo na Bleiweisovi cesti, ni pričakovati nicesar drugega.

Čehi — in naša vina.

»Agro - Merkur« je povabil v nedeljo, dne 14. avgusta zvečer Čehom

in druge slovenske goste v svojo zadržno klet, v kateri ima najboljša vina slovenskih vinarskih zadrug. — Slovenski gosti so občudovali slovenska vina, dosedaj niso prav vedeli, da raste na Slovenskem taka kaplja. Čehi so obljudili, da se zavzamejo povsod za uvoz slovenskih vin na Češko.

Baron Schwarz in včerajšnje prireditve.

Da se je včeraj, ko sta se vršila v Ljubljani slovenski narodno - gospodarski in slovenski gasilski shod, nač deželni predsednik bar. Schwarz od strahu tresel, kakor bilka na vodi, nam pač ni treba še posebe naglašati, saj to se je moral pričakovati po vsem tem, kar se je zadnje dni slišalo o njem. Bilo ga je tako strah, da si še z doma ni upal. Celo svoje krščanske dolžnosti, da bi šel pobožno zbran k sveti maši k nunam, kakor je to njegov običaj, to pot ni storil. Kaj bodo k temu rekli njegovi prijatelji klerikale? Ali mu bodo dali odvezo? Da je moral prevzeti slovenskega gospoda ves dan stražiti njegov telesni berič Gerlovič, je odveč, da bi naglašali. Takšnega deželnega predsednika imamo na Kranjskem. Čehi in Poljaki, Malorusi in Hrvatje, Bolgari in Srbi, ki so prihiteli v Ljubljano, bodo pač čudne pojme odnesli domov o možu, ki v imenu avstrijske vlade gospodari na Kranjskem!

Gasilske slavnosti v Ljubljani.

II.

Kakor smo že v včerajšnji južnem številki poročali, so došli h gasilskim slavnostim Hrvati, Čehi z Morave in Čehi iz kraljevine Češke že v soboto zvečer. Velikanskega pomena za slovensko idejo je vsekakdo dejstvo, da je h gasilskim slavnostim poslat v napredno slovensko prestolnico tudi poljski narod svoje zastopnike. Trdno smo prepričani, da bo ta prvi večji poljski poset na predne Ljubljane blagodejno vplival ne samo na čim ožjo zvezo med slovenskim in poljskim narodom, mar več tudi na čim tesnejšo vez med vsemi slovenskimi narodi. Želimo, da bi nastalo med Slovenci in Poljaki tako prisrčno in tako veliko prijateljstvo, kakor vlada med slovenskim in hrvaškim ter srbskim in slovenskim ter češkim narodom.

K včerajšnjemu poročilu moramo še pripomniti, da se je za prisrčni pozdrav deželnega poslance, občinskega svetnika in podnačelnika Ljubljanskega prostovoljnega gasilskega in reševalnega društva, g. Jozipa Turka, v navdušenih bese-

LISTEK.

Vestalkina ljubezen.

(Dalje.)

Njene oči so strmele v mladjeniča.

»Obsojen k smrti!«

»Rekla si, o svečenica.«

»Živi, mladenič! Jaz te pomilostim v imenu varuhinje rimskega mesta.« Lica so zaplamela vestalki.

Odšle so. Še je zrl mladenič za odhajajočo. Zaprla so se vrata svetinja. On sme živeti?

Poveljnik pretorijanske straže je dal povelje in razmakinila se je strahovita vrsta, ki je nalik živemu zidu ločila Valerijana od sveta in življenja.

Začuli so se veseli vzkliki mimočočih: »Zdravstvuj, rešiteljica!«

Mladenič je še stal kakor v sanjah in zrl za vestalko. Kakor sladko petje so še zvenele njene besede. Preko trdih obrazov pretorijancev je dahnilo nekaj mehkega.

* * *

Ze so se jole zgrinjati senec nad Rimom, Tibera je temnela. Valerijan je stal na bregu. Tu ob Tiberi je bilo zvečer najprijetnejše, tusem se je zgrinjal oddaljeni šum svetovnega središča nalik valovom, ki plusknejo sedajpasedaj visoko na obrežje.

Tiho je vstala in stisnila sinovo glavo k svojim prsim. Na mladeničeve lase so padale solze. Včeraj in danes dopoldne ga je objokovala kot mrtvega. Koliko je pretrpela v kratkem!

»Zakaj te ni bilo takoj k meni, o sin?«

Valerijan je molčal, rdečica je obilila vse njegovo obliče. »Sel sem na apisku cesto h grobom,« dejal je čez nekaj časa. »In kje sta sestra in oče?«

»Sestra je skrita pri mojem bratu v Apuleji, oče pa je v Konstantinovi zaščiti. Tam je tudi Klavdij in Apiej. Postali so kristjani. Ali si čul, Konstantin se pripravlja na boj proti Maksenciju?«

»Čudno se mi ne zdi, da so zgrabili za orožje vsi pošteni ljudje. A kje je Konstantin?«

»Mi še ni znano, izvem pa kmalu, ker pride semkaj sel iz Konstantinovega tabora.«

Tiho je postal v atriju. Svetilka je plapolala in temne sene kipov so se premikale po stenah. Maske umrlih pradedov so strmele v polumrak. Skozi stropno odprtino je gledalo v atrij nočno nebo, ožarjeno z zvezdami. Iz peristila se je čulo vodometovo žuborenje, od tam je prihajal svečevetični vonj.

Zdelen se je Valerijanu, da je šele sedaj tu našel pokoj. Mirno je jel priovedovati, kako je rečil sestru s svojimi tovariši in kako so ga vjeli.

»Nikoli, o mati, ne pozabim te noči! Ko so pretorijanci napadli našo hišo, sem ušel semkaj in se skril za onile spomenik. Za meno sta pričekala oče in sestra. Gledati sem moral, kako so zvezali očeta in odvedli sestro. Težko sem se vzdržal, da se nisem vrgel z golimi pestmi na Maksencijeve vojake. Ko so odpeljali očeta in Placido, sem se splazil za njimi z bodalom v roki, kakor senca. Očeta so vrgli v ječo, sestra pa so peljali v cesarjevo palacio. Tekel sem klicat, skrit v temni noči, Placidinega zaročenca. Zbudila sva kmalu iz spanja prijatelje. Pridružilo se nam je mnogo oboroženih meščanov, kateri je krivica, storjena od krutega nasilnika, potisnila v roke orožje. Čudil sem se, koliko se nas je nabralo. Neki kristjanski duhovnik je pregorobil celo četo sovornikov, da so nam šli pomagat, češ, da store svojemu bogu dopadljivo delo, ako ubijejo zver, škodljivo božji cerkvi. Kakko so se oči svetile duhovniku, ko je podzgal kristjane na boj!

Zbirali smo se na skritem vrtu nekega rimskega pokristjanjenega velikaša. Komaj smo stopili z vrta, smo zadelni na pretorijance. Bili smo kratek boj, v katerem so se osobito izkazali kristjani. Mrtvimi smo vzeli oblike in orožje. Novi pretorijanci, v celi bojni opravi, so korakali skozi noč proti cesarjevi palači. Pred njimi je šla velika truma ljudi.

(Dalje prihodnjie.)

dah zahvalil v imenu Čehov g. Jos. Mohaček. Koncert v »Unionu«, ki je bil določen v soboto zvečer ob osmi uri, je postal živahan šele potem, ko so došli tudi Čehi iz kraljevine Češke, ki so dospeli v Ljubljano ob tri četrt na deseto uro. Goste je v prisrénih besedah v imenu Ljubljanskega gasilnega društva in v imenu napredne Ljubljane pozdravil občinski svetnik Turk. Na pozdravu se je zahvalil za Hrvate gosp. Dimitrovic, za moravske Čehe g. Vozab in za Čehe iz Češke praski podžupan g. Jirousek. Na koncertu je vladalo velikansko navdušenje. Vsi Slovani so se čutili kot eno samo veliko družino.

Slavnostno zborovanje.

Včeraj dopoldne je bilo krog devete ure dopoldne slavnostno zborovanje Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva v Mestnem domu. Zborovanje otvoril častni predsednik imenovanega društva državni poslanec in župan ljubljanski, g. Ivan Hribar. Predstavi magistratnega zastopnika, komisarja g. Semena, nato pa v prisrénih besedah pozdravili zborovalce približno sledeče: Kot častni predsednik Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva pozdravljam vas vse, ki ste došli, da proslavite 40letnico tega društva. Pozdravljeni bratje iz vseh slovenskih dežel; pozdravljeni zastopniki naroda češkega, hrvaškega in poljskega! Iskren pozdrav očetu slovenskega gasilstva, g. Doberletu, kakor tudi navzočemu podžupanu ljubljanskemu, g. dr. Ivanu Tavčarju! Krepkemu in jedrnatemu pozdravu so sledili burni na zdar- in živoklici.

Podnačelnik Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva g. Turk se zahvaljuje v imenu društva vsem zborovalcem za tako mnogobrojno udeležbo. Pozdravlja Čehe, Hrvate, Poljake ter Slovence iz Štajerske in Primorske. Kliče jim krepek na zdar in na pomoč! In dvorana je odmevala oduševljenih na zdar in živio - klicev.

Predsednik župan Hribar naznači nato, da je medčasno došel tudi predsednik trgovske in obrtnice zbornice, g. Jos. Lenarčič, katerega zborovalci pozdravijo s krepkimi na zdar - klici.

K besedi se oglasi deželni odbornik in podžupan ljubljanski g. dr. Ivan Tavčar. Izvaja približno sledeče: Slavna skupščina! V imenu občinskega sveta in v imenu mesta ljubljanskega prinašam iskreno zahvalo društvu, ki ima največ zaslug za naše mesto. Društvo je humanitarno, stremilo je vedno za tem, da pomaga soobčanom. Prevzelo je velika bremena mestne občine, ki bi jih sicer moral sama nositi. Zahvale niste iskali, ampak ste vedno nesebično prihiteli na pomoč, kjer je bila sila in potreba. Zahvaljujem se torej v imenu mestnega zastopa in želim, da bi prijateljstvo med gasilnim društvom in mestno občino ostalo neškaljeno ne samo še 40 let, marveč vedno! Na pomoč! — Po dvorani so zadoneli navdušeni na zdar- in živoklici.

V imenu češkega gasilstva in češkega naroda pozdravita cesarski svetnik Vozab in predsednik češke gasilske zveze Mayer. Obema se zahvali župan Hribar ki izroči Doberletu, Štrielju in Turku zlate svinjetje, dar češke gasilske zveze. Obema govornikoma se zahvali župan Hribar v češkem jeziku.

V imenu Hrvatov prinaša pozdrave gosp. Dimitrovic, in to tem rajši, ker smo si Slovenci in Hrvati tako blizu, da vidimo takoreč drug drugemu v sreči. Želi, da bi ostalo prijateljstvo med hrvaškim in slovenskim narodom tako prisrèno vse čase. Župan Hribar se govorniku v hrvaškem jeziku v imenu gasilnega društva najprisrèneje zahvali.

V imenu poljskega naroda čestitata k 40letnemu jubileju Josip Sroka, instruktor okrajne gasilske zveze v Lvovu. Za pozdrav se istotako zahvali župan Hribar v poljskem jeziku.

S tem so bili pozdravni govori končani.

Poudariti je treba, da so vsi go-

vorniki izvali s svojimi kratkimi, toda jedrnatimi nagovori in pozdravi velikansko navdušenje. Mestni dom še ni videl toliko in tako navdušenih zastopnikov avstrijskega Slovanstva, kakor včeraj dopoldne. Kadarsko večina slovenskega naroda tako navdušena za slovenstvo in za slovanstvo, kakor je napredni češki narod, potem se nam pač ni treba batiti za svoj obstanek. Naroda, kakor je češki, ne uniči noben sovražnik in kadar bo tudi slovenski narod tak kot je češki, potem se pač tudi nam ne bo treba nikogar batiti.

Nato se župan Hribar v topnih besedah spominja bližajoče se cesarjeve osemdesetletnice ter predloga, da se odpošlje sledenja brzojavka: Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo izraža ob priliki svoje 40letnice in ob navzočnosti slovanskih gasilcev njegovemu Velikanstu povodom Njegove osemdesetletnice najudanejše čestitke ter želje, da ga bog ohrani še dolgo in dolgo vrsto let zdravega in čilega v blagor avstrijskim narodom.

Ob kratkem nagovoru razdeli nato župan Hribar častne svinjetje v znak izrednih zaslug na polju gasilista. Odlikovani so bili načelnik Doberlet, podnačelnik Turk in požarni ravnatelj Štrielj. — Nato pozdravi načelnika Doberleta načelnik Absae iz Karlovca za Hrvate in g. Mayer za Čehe. Načelnik Doberlet se v prisrénih besedah zahvali za odlikovanje, kakor tudi za pozdrave zastopnikov hrvaškega, češkega in poljskega naroda. Nadalje se zahvaljuje za venec, ki mu ga je podarilo Ljubljansko gasilno in reševalno društvo, povdarijajoč, da ni njegova zasluga, marveč zasluga članov, ki so ga vedno z veseljem podpirali. Zahvaljuje se bratom Čehom za odlični red, kakor tudi bratom Hrvatom za častno diploma.

Gosp. župan Hribar poda nato sliko o društvem delovanju tekom 40 let, navajačo vse znamenitejše dogode v društvu. Končno še izjavi, da smatra za posebno čast, da zboruje Slovenska gasilna zveza v slovenski Ljubljani. Želi, da bi gasilna društva čimdalje bolj napredovala.

Podnačelnik in deželni poslanec Turk zahvali župana za spretno vodstvo slavnostnega zborovanja. Vseli ga, da je na čelu napredne Ljubljane mož, ki je bil vedno naklonjen gasilstvu. Njemu se ima društvo zahvaliti za Gasilni dom, za reševalno postajo in za neštete druge dobre in usluge. Teh zaslug gasilno društvo ne more in ne sme prezeti, ampak jih hoče ohraniti v večnem spominu.

Med krepkimi na zdar- in na pomič-klici se je dvorana polagoma izpraznila.

Nastop društva.

Po slavnostnem zborovanju so se vsa društva sešla na Bleiweisovi cesti, odkoder so odkorakala v Zvezdo k maši. Pri nastopu se je šele videlo, kako ogromna je armada gasilcev. V sprevodu je bilo 42 zastav in sicer 20 slovenskih in 22 hrvaških gasilnih društev. Najšteviljnije so bila zastopana, kar je pač ob sebi umevno, kranjska društva. Bilo jih je v sprevodu 115 s približno 5000 člani. Prišla so tudi bratska društva iz Primorske, Štajerske in Koroske. V sprevodu je bilo 11 Poljakov, 814 Čehov iz Češke, 351 Čehov iz Moravske in Šlezije, 230 Hrvatov, 56 Primorcev, 82 Štajerev in krog 5000 Kranjev.

Po maši so vsa društva defilirala pred deželnim dvorcem, kjer so bili navzoči zastopniki vlade in deželnega odbora: glavar pl. Šuklje, dvorni svetnik grof Chorinski, vladni svetnik grof Künigl ter predsedstvo Slovenske gasilne zveze. Pri nato vrščem se obhodu so bili gasilci prične prisrénih simpatij, ki jih goji za nje napredno ljubljansko meščanstvo. Po vseh ulicah in cestah proti magistratu jih je spremljala nepregledna množica, iz oken pa so sipale narodne dame evetje in šopke na drage slovenske goste. Najprisrènejše je pa bil sprevod pred magistratom. Oduševljeni živio- in na zdar-klici so pretresali ozračje iz oken pa se je vsipalo evetje. Tu je načelnik Štrielj pozdravil mestno za-

stopstvo, zahvaljujoč se za naklonjenost, ki jo je vedno izkazovalo gasilnemu društvu. Posebno toplo se je zahvaljeval načelniku mestne uprave, gospodu županu Hribarju, kateremu se ima gasilno društvo ljubljansko zahvaliti za neprecenljive dobrote. V imenu Hrvatov je govoril Dimitrović. Naglašal je, da je treba delati eden za vse, vsi za enega. V imenu Čehov je govoril Mayer. Proslavljal je zasluge župana Hribarja. Njegove zasluge za narod slovenski, kakor za celokupni narod slovenski so neprecenljive. V imenu Poljakov se pokloni g. Sroka iz Lvova. Vsem govornikom je zbrano občinstvo hrupno pritrjevalo. Kliče: Živio Hribar in na zdar Hribar! so pretresali ozračje, kakor menda še nikdar pred starodavnim magistratom. Župan Hribar se najprej zahvali za pozdrav načelniku Štrielju. V svojem govoru povdarda velike zasluge ljubljanskega gasilnega društva, ki si jih je steklo za ljubljansko mesto. Ne gasilno društvo mestni občini, marveč mestna občina bi se morala pokloniti gasilnemu društvu. Želi, da bi ostalo razmerje med gasilnim društvom in med občino ljubljansko vedno tako dobro, kot je bilo doslej. Nato pozdravi g. župan brate Čehe, Hrvate in Poljake približno sledeče:

Především pozdravují milé bratry české, jenž v počtu přímo obdivuhodném dostavili se mezi nás. Statečný národ český kračel vždy nejenom v čele civilizace ale i v čele lidstvosti. V době, v které veškerá ostatní Evropa vězela v středověkém barbarství, jenž vycholil ve vynalezu norimberské zdezné panny vztýčily „čeští bratři“ bílý prapor lidstvosti a lásky k bližnému. A tradice tyto z vlasti českých nikdy nevymizely.

Což divu bedy, že novověké hasičství, jehož uspěšné působení umožnil teprve skvěly vyvinut technický, našel v narodě českém tak znamenitého průzumění. Vždyť instituce tata zakládá se na sebe povrhání, na obětovosti a nežitné lásku k bližnému. Vytejte nam proto statní junaci ze staroslovanského kralovství českého a z družné Moravy!

Zwłaszcza radźię się, iż mogę przywitać ogniodrōnców polskich uprzemysłonym: czobem! Rzadki są stosunki pomiędzy Polaków i Słowieńców; dla tego jest tym większą radość nasza, że bracia Półacy posłali swojich zaścępców na naszą uroczystość.

Spodziewam się, iż z perwiastków zobopolnych stosunków czasami rozwyną się stosunki codzienne; bo Słowianie tejto rzeczypospolitej jesteśmy przedwszystkiem nawiązany jedn na drugiego. Ne szukajmy brackiej miłości ni przyjacielskiego uważania u przeciwników Słowiaństwa!

A Tebi, mila mi braće hrvatska, po susjedstvu nam najbliże i po sreću najmilija, moj iskreni »Pomož bog«. Kako je naša sudska dosele bila uzko skopčana, pa makar su izmedju nas podizali državopopravne granice, da nas time odiela, tako je takodjer razvitak našeg vatrogasačstva uzko skopčan sa razvitkom gasilačstva hrvatskoga. Slovenac — naš dični starina Doberlet — bio je prvi promociatelj plemenite ove ideje u Hrvatskoj. Pa zato razumjevam, da kod današnje slave izostati nehtjedoste. Al Vi i izostati nemogoste, jerbo Vas je sreća vuklo medju braću Slovence u bjuju Ljubljani.

Vsem županovim govorom je sledilo burno odobravanje. Kliče: Na zdar Hribar! Živio Hribar! kar niso hoteli pojentati.

Nato se je sprevod zopet uvrstil: vsa društva so odkorakala po Cesarijo Žožefu trgu, čez Jubilejski most, po Sv. Petru cesti pred Prešernovim spomenikom, kjer so se razšla. — Med sprevodom so izborne igrale »Slovenska Filharmonija«, godba iz Kranja in iz Domžal.

»Zveza kranjskih gasilnih društva« je imela včeraj popoldne ob pol petih v »Mestnem domu« svoj občeni zbor. — Ker je bil Zvezin načelnik odšoten, otvoril zborovanje podnačelnik Peterič s prisrénim pozdravom zborovalcem, zlasti Čehom in Hrvatom. Za pozdrav se zahvalio: Čeh Vozab, Hubalek in nek Čeh iz Šlezije. Nato pozdravi v navdušenih besedah

brate Čehe, Hrvate in Poljake načelnik in deželni poslanec Turk. »Srce vaše, je srce naše in ene misli smo in ene krvi. Vedno nam ostanejo v spominu ure, ki smo jih prebili med vami, naj ostanejo tudi vam v trajnem spominu!« Ta nagovor načelnika Turka je izval viharje navdušenja.

Nato poda tajniško poročilo tajnik Trošt. Obžaluje, da ni med slovenskim gasilstvom toliko inteligenčne, kakor na pr. med Čehi. V preteklem poslovnom letu se je Zveza pomnožila za 21 novih društev, dočim se jih je na novo ustanovilo 23. Lansko leto je Zveza štela 145 društev, letos jih šteje 166. Vseh članov je v Zvezni 5124. Izven Zvezne je 13 društev; upati je, da se tudi ta pridružijo Zvezni. V deželnem odboru kranjskem se je bil sklenil 3% prispevek zavarovancev, toda tozadenvi zakon še ni potren. Storili so se primerni koraki, da se to čim preje zgodi. Društva delujejo po večini zelo marljivo. Apeluje na zborovalec, naj jih politični boji kot društvenike ne razburjajo.

Iz blagajniškega poročila je razvidno, da ima Zveza 2354 K 93 vin. naloženih v »Kmetski posojilnici za ljubljansko okolico«, 161 K 45 vin. v poštni hranilnici in 200 K 30 vin. v blagajni.

V imenu pregledovalcev računov poroča gosp. Barle, da so vsi računi v najlepšem redu, ter predlagata, da se podeli blagajniku absolutorij.

Nato omenja tajnik Trošt južnješke ustanove za onemogle člane, v dove in sirote, ki se je ustanovila l. 1907. Ta ustanova ima zdaj 5543 K 43 vin. premoženja, kmalu pa bo narašla na 6000 K. — Nato poroča g. Trošt o pravilih okrajnih zvez in premembri pravil. Osnuje se okrajne zvezne, brez ozira na okrajna glavarstva in sodišča tako, kakor je krajevno bolj primerno. Predlogi so bili soglasno sprejeti. Daljša debata se vname radi odškodnine za pri požarih poškodovan gasilsko opravo itd. Povod za to razpravo je dala papirnica v Medvodah, ki se je izkazala povodom letošnjega požara skrajno umazano.

G. Lavtižar naglaša, da je imela požarna bramba iz Pirnič povodom gašenja ognja v medvodski papirnici na svojih gasilnih pripravah 3000 K škode, toda papirnica je društvu nakazala samo 320 K. Pripomniti pa je, da sta takrat ponesrečila tudi dva člana imenovanega društva in da je eden še danes za delo nezmožen. Gasilno društvo v Sori je imelo takrat 800 K škode, odškodnine se mu je nakazalo samo 230 K. Ljubljansko gasilno društvo je imelo 560 K škode, odškodnine je dobilo 228 K. Društvo v Taenju je imelo 100 K škode, odškodnine je dobilo 32 K. Društva s temi odškodninami niso zadovoljna in bodo storila potrebne korake, da pridejo do popolne oškodnine.

Nato se načelnik Doberlet spominja cesarjeve osemdesetletnice, nakar zborovalci stoje zapojo cesarsko pesem.

Pri nato vrščih se volitvah so bili izvoljeni: načelnik Doberlet, podnačelník Petrič, poslovodja Trošt, odbornika Turk in Mrhar; za Gorenjsko: Rus, Debeljak, Toman; za Notranjsko: Petrič, Mayer, Smole; za Dolenjsko: Ogorelec, Tratar, Hude.

Na zborovanje so došli brzojavni pozdravi gasilnih društev iz sledečih krajev: Vinica, Varaždin, Zagreb, Sleska župa iz Opave, Zlonice, Češko, Bled (deželní predsednik Schwarz), Požega, Gradac, Mokronog, Spljet, Lvov in Gospic. Pismen pozdrav je poslalo gasilno društvo zi Frýdlanta na Moravskem.

Za kratek čas.

Hišina: Tukaj je pa zvonec, če bi kaj potrebovali.

Fajmošter Jaka: Izvrstno! Prosim, kadar bom jutri zjutraj pozvonil, pa me zbudite, pa zanesljivo, da ne bom vlaka zamudil.

Indajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustolešek.

Ključavnica pomočnik

se sprejme

103

pri Fr. Šmajduku, Jesenice, Gorenjsko.

Več posestev

večjih in manjših je naprodaj

kakor tudi več

104

gostilniških koncesij

se da v najem.

Pojasnila daje Peter Matelič, premetna pisarna, Škofova ulica 10.

Telefon št. 155.

V Studentovih ulicah.

Ljubljanska povest.

Spisal Fr. Remec.

Cena K 1-50, cleg. vol. K 2-50,
z podno 20 v. vol.

Ustreza mnogostranskim željam, je podpisano založništvo izdalo ta krasni roman, ki ga je občinstvo z največjim veseljem čitalo, ko je izhajal v podlistku „Slov. Naroda“. Dejanje, zajeto iz domačega življenja, je tako zanimivo in se razvija v ginaljih in veselih, vedno interesantnih prizorih do pretresljivega konca. V Studentovih ulicah je ljubezenski roman, ki je spisan po resničnem dogodku in ima zgodovinsko ozadje.

„Narodna knjigarna“
v Ljubljani.

Usojam si vladino opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo, Prve Češke življenstva zavarovalnice, najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Največja, najvarnejša slovenska hranilnica

Mestna hranilnica ljudljanska

v Ljubljani, Prešernova ulica štev. 3.

Njen denarni promet znača koncem leta 1909 518 milijonov K., obstoječe vloge nad 38 milijonov K., a rezervni zaklad nad 1 milijon krov.

Vsaka izguba vloženega denarja je nemogoča, ker je pri tej hranilnici izključena vsaka špekulacija s tem denarjem.

Vloge se obrestujejo po $4\frac{1}{4}\%$, brez vsakega odbitka.

Ima vpeljane domače hranilnike in kreditne društva.
Posaja na posestva po 5%, obresti in proti odplačilu po najmanj $\frac{1}{2}\%$ na leto.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavnica:
K 5,000.000-

Stritarjeva ulica štev. 2.
Sprejema vloge na lastne in na tebni račun ter jih obrestuje od dne vloge po $4\frac{1}{2}\%$.
Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po davkovih kurzih.

Rezervni zaklad:
K 450.000-

Podružnice v Splitu, Celovou, Trestu in Sarajevu.

Dolžnost

Vsakega Slovence je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru, le pri slovenski banki „SLAVIJI“.

Pödpiranje to je domač slovenski zavod, da more naloge, ki si jo je stavljal, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovenski zavarovalni zavod v Avstriji.

Sprejema vloge na lastne in na tebni račun ter jih obrestuje od dne vloge po $4\frac{1}{2}\%$.
Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja, razpolaga z najcenejšimi ceniki za preobabilje za starost, za starost smrti roditeljev, za dotočnikom.
Banka „SLAVIJA“ nadeljuje vse čisti dobitek svojim članom.

Vsi pojedinci, ki jih vložijo vloge, postaneta zaposleni v banki „SLAVIJE“ v Ljubljani.

Lestvica in tel. »Marinovo mimo.«

„Trgovsko-ehrna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z neomejeno jamstvom

Uradni prestori: Štefanija ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po $4\frac{1}{2}\%$; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobri stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Ravnatelj menjava: zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Ekspomira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdača nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadružni pisarni.

Uradne ure vsek dan do poletne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

! Meso ceneje !

Savemu okvirju se raznja, da se bode od torka, to je 16. t. m. naprej na stojnici gosp. Žana na Vođnikovem trgu poleg Mahrove hiše

prodajalo meso mlade živine in telet

kg. po 1 K 20 vin.

Priporočata se za obilen obisk

A. Anžič & K. Černe.

Ustanovljena leta 1882.

Kmetska posojilnica ljudljanske okolice

registrirana zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem zadružnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa . . . . . K 83,116.121-11
upravnega premoženja . . . . . K 20,775.510-59

obrestuje hranilne vloge po $4\frac{1}{2}\%$

brez vsakega odbitka ročnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad . . . . . K 20,000.000

Posujejo na zemljišča po $5\frac{1}{2}\%$ z $1\frac{1}{2}\%$ na amortizacijo ali pa po $5\frac{1}{2}\%$ brez amortizacije; na monice po $6\frac{1}{2}\%$.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Tel. št. 125.

Poštne hranilnice račun št. 825.405.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesta: »Svoji k svojim!« Osamosvejimo se na narodno-gospodarskem polju!

Ne podcenjajmo se!

Bodimo odločni, mlaci, oburni in nedobrodostni, ki se čim bujo nad nami maččajojo, morajo izginiti. Osvobodimo se trajega jarma!